

voksende erkendelse af, at det ikke vil være i overensstemmelse med de politiske realiteter at søge gennemtvunget en sådan fortolkning af pagten på tværs af nogen stormagts eller væsentlig magtgruppes modstand. Det blev under 20. samling alene besluttet at opretholde specialkomiteen for fredsbevarende operationer (33-magtsudvalget), der fortsat skal gøre hele problemkomplekset omkring FNs fredsbevarende operationer til genstand for undersøgelse og aflægge beretning til 21. samling.

3. Under de nævnte omstændigheder kan det ikke undre, at eksistensen af FNs styrker i Cypern og Gaza, der ikke finansieres over FNs sædvanlige budget, giver anledning til bekymringer. *Cypern-styrken* (UNFICYP), der senest den 17. december 1965 af Sikkerhedsrådet er blevet forlænget for en 3 måneders periode indtil slutningen af marts 1966, finansieres udelukkende ved frivillige bidrag. På grund af det voksende underskud vil styrken blive reduceret i 1966. Også *Gaza-styrken* (UNEF), som man hidtil har betragtet som finansieret ved pålignede bidrag, om end over en særkonto, vil blive nedskåret, og man har under 20. samling set sig nødsaget til at vedtage en finansieringsresolution efter en ny formel, hvorefter udgifterne fordeles på — ikke pålignes — medlemsstaterne efter omtrent samme retningslinjer som tidligere, men således at hvert land ud over sin kvote skal indbetale 25 pct. af denne til en reserve, der i realiteten skal modsvare manglende indbetalinger fra de lande, som opretholder deres betalingsnægtelse af principielle grunde.

4. Indtil 1966 havde intet FN-organ beskæftiget sig med krigen i Vietnam, og 20. Generalforsamling dannede ingen undtagelse. Dette har en nærliggende forklaring allerede i den omstændighed, at kun en af de i striden involverede parter, USA, er medlem af FN. I øvrigt bestrider *Folkerepublikken Kina*, der ikke er repræsenteret i FN, verdensorganisationens ret til at beskæftige sig med sagen. Vietnam-konflikten er således — ligesom nedrustningsspørgsmålet — et eksempel på, at løsningen af vigtige internationale problemer ikke fremmes ved at holde Peking-regeringen uden for FN. Det må derfor betegnes som et fremskridt, at

der på 20. Generalforsamling kunne konstateres en sådan øget tilslutning til, at Folkerepublikken skulle beklæde Kinas plads i stedet for Formosa, at der kun manglede én stemme i at opnå simpelt flertal herfor. Det er muligt, at der opnås simpelt flertal for denne løsning under 21. samling, ligesom det ikke kan udelukkes, at forsamlingen samtidig forkaster det hidtidige krav om, at Kina-spørgsmålet skal afgøres med to tredjedels flertal.

5. Det var betydningsfuldt, at krigen i Vietnam ikke hindrede Generalforsamlingen i med overvældende flertal at vedtage 5 resolutioner om *nedrustning, kernevåben og prøvesprængninger*. Debatten om disse emner var præget af saglighed og moderation, og stormagterne syntes at nære ønske om hurtigst muligt at nå til et resultat, ikke mindst for så vidt angår ikke-spredning af kernevåben.

I en resolution opfordrer Generalforsamlingen således 18-magtsudvalget i Genève til snarest at behandle spørgsmålet om *ikke-spredning af kernevåben* med henblik på udarbejdelsen af en international traktat baseret på visse nærmere opregnede principper. Blandt disse principper kan særlig nævnes, at traktaten bør hindre både direkte og indirekte former for spredning af kernevåben, og den bør indeholde bestemmelser til sikring af dens effektivitet.

Resolutionen om *standsningen af forsøg med kernevåben* opfordrer alle stater til at tilslutte sig Moskva-aftalen af 1963 og anmoder 18-magtsudvalget om som hastesag at arbejde videre med forberedelsen af en aftale om standsning af alle former for prøvesprængninger.

En anden resolution anmoder 18-magtsudvalget om at fortsætte bestræbelserne på at nå til enighed om *almindelig og fuldstændig nedrustning* under behørig international kontrol såvel som om begrænsede nedrustningsforanstaltninger.

Endelig har Generalforsamlingen vedtaget resolutioner om henholdsvis afholdelse af en *verdensnedrustningskonference* senest i 1967 med deltagelse af alle stater (herved muliggøres Folkerepublikken Kinas deltagelse) og om *Afrika som atomfri zone*.

Det karakteristiske for 20. Generalforsamlings nedrustningsresolutioner er, at de